

лъзо-то е по добро и отъ злато-то; съ него може да се побѣди всичко.

Въ първѣй долапъ на страна-та забелѣзва се сабля-та, на земеразорителя *Тамерлана* или както казватъ Турци-те — *Тимурленгъ*. Сабля-та на источни-те „бичъ Божій“ кой-то распрѣстна побѣдонаучени-те *Іаничари* и затвори въ кафезъ Султанъ *Баязита*; той е за Турци-те отъ голѣма важность. Дръжка-та на *Тамерланова-та* сабля, види се да е *Индійска* направа и се отличава отъ други-те. Тѣй сѣщо и пламенна-та сабля на *Јакудъ Хавари* ся намерва въ тази сбирщина съ нѣкои още други острене-та, кои-то хвалятъ и славятъ, че могли да режатъ желѣзо-то, като пресно масло.

Въ вторѣй единъ долапъ има разни пушки и пищови, кои-то сѣ обсипани съ скѣпоцѣнни камѣни и свидетелствуватъ достойнство-то на отомански-те майстори. Друго нищо не е напрѣдвало у Турско, освенъ тойзи клонъ индустрия и то ето причина-та въ корана: „кой-то най добръ умѣй да работи желѣзо-то, той ще управлява свѣта“.

Въ трети долапъ сѣ представени стрѣли-те, кои-то били обично-то оръжие на Османли-те, та и до днесъ, за да си оягчатъ рѣце-те, упражняватъ се въ обтѣганіе на стрѣла-та. Въ сѣщия долапъ има вжорѣжение за конь, кое-то не бѣше толкова растлано, както се покрива коня, зашто-то нѣмаше и место. Такива подобни облекла за коне, употрѣбляватъ и сега Султани-те на *Байрама*, и на други царски празници.

Петия долапъ сѣдържаше разни сѣждове, сахати, мастилници и други. *Наргіелѣта-та*, два-та *чибука* и двѣ-те богато украсени съ *диаманти* тави сѣ работа отъ ново време. Още отъ по голѣма важность сѣ *ибрици-те*, кои-то служатъ кога да се иде у *джамия*, за миене. Тѣй сѣщо имаше *пахари*, чаши, *вази* голѣми, изработени най-добрѣ отъ *кристалъ* и накачени твърдѣ искусно съ *диаманти*. *Послѣдни-те*, може да сѣ обожавали, както *казахми* по горе, зашто-то биле пращани отъ *Римски-те*, *Нѣмски-те* царіе на *Цариградъ*, като даръ.

Всички-те тѣзи прѣдмети, — едни да показватъ национални-те обичаи, други да засвидетелствуватъ завоеванія-та — сѣ отъ историческо значение. *Г-нъ Мурадъ Ефенди*, при описваніе-то на това сѣкровище, свѣршва съ тѣзи думи: „Какви мисли отъ години възбужда „поглѣда му!“ Желѣзни-те врата на тойзи кіошкъ грѣмятъ; драгоценности и оръжия, заключва обикновенна тѣмнива. Отказано ни е, да дадемъ ухо да ги попочуваме малко, а ако да смѣехме, то пакъ ще се завардимъ да извѣстимъ, какво си тѣ скришно шюшнатъ.“

### *Египетско-то Зданіе.*

Наистина, до кога-то ся мисляше, че въ *Египетъ* всичко е вече опаднало, тука изведнажъ забелѣзва *человѣкъ* нова вѣща-